

Naisten ja lasten työ Japanissa

Kirj. Tohtori N. Krishna

Suomennos Sakenilla

(True translation filed with the postmaster at Fitchburg, Mass., as required by the act of Oct. 6, 1917.)

On olemassa huvimatkoilijain Japani, taiteilijain Japani ja Japani jonka merkitys sotilas- ja laivastovaltiona on huomattava. Uudenaikaisena ja korkeasti sivistyneenä valtakuntana on Japanilla kouluja, opistoja, sairaaloita, hienoja hotelleja, muutamia suuria puistoja, paljon tehtaita — joista useimmat ovat pieniä — suuria pankkilaitoksia, höyrylavayhtiöitä ja kaikkea sitä mitä vaaditaan ensiluokkaisen suurvallan aikaansaamiseksi. Mutta todellinen Japani — se Japani jossa työläiset ovat kaikista huonoimmoin palkatut, se Japani, jossa työläisillä ei ole äänestys- eikä järjestymisoikeutta, se Japani on miltei tuntematon länsimailla.

Japanilaiset työläiset ovat yleensä puhtaita, ainakin 99 prosenttia sikäläisistä; työläisistä kylpee joka päivä. He rakastavat kukkia ja laulua. Painiminen on heidän mieluisinta urheiluaan. Miltei jokainen 22-vuotias japanilainen työläinen on avioliitossa ja suurin osa naispuolisista työläisistä menee avioliittoon jo 19 tai 20 vuotiaana. Miltei kaikki lasitehtaissa, pienissä tulitikkutehtaissa, väritehtaissa, posliinitehtaissa, pienissä metallitehtaissa ja useissa muissa pienemmissä teollisuuslaitoksissa työskentelevät työläiset asuvat itse tehtaissa. Siellä heille annetaan kolme aterialla päivässä: aamiainen kello 6 aamulla,

päivällinen puolenpäivän aikaan ja iltanen kello 6 illalla. He tekevät työtä 12 tuntia päivässä 363 päivää vuodessa. Keisarin syntymäpäivä ja Uudenvuoden päivä ovat ainoat kaksi juhlapäivää vuodessa, jolloin jaapanilainen työläinen levähtää. Palkat yllämainituissa töissä vaihtelevat työläisten iän ja ammatillisen taidon mukaan. Alin palkka on 5 jeniä tai \$2.50 kuukaudessa ja korkein palkka vaihtelee 20 ja 25 jenin, toisin sanoen \$10 ja \$12.50 välillä kuukaudessa.

Ne työläiset jotka eivät ole tehdasorjia, s. t. s. joita ei pidetä tehtaissa asumassa ja työskentelemässä, eivät nauti sen paremmista työsuhteista. Seuravassa on päiväpalkkaluettelo: räätälit 62 senttiä, satamatyöläiset (kulit) 56 senttiä, sementti-työläiset 45 senttiä, nahkatehtaan työläiset 40 senttiä, telakka-työläiset 40 senttiä, tiilintekijät 37 senttiä, nappityöläiset 30 senttiä, paperityöläiset 30 senttiä, miespuoliset kutojat 27 senttiä, miespuoliset kellosepät 24 senttiä. Yllämainituista numeroista selviää jokaiselle ilman muuta japanilaisen työläisen onneton kohtalo.

Kaksi pientä kupillista riisiä, kupillinen halpaa soppaa, muutama pala suolattua retiisejä ja yksi tai kaksi kuppia teetä, siinä kaikki mitä useimmilla japanilaisilla työläisillä on aamiaiseksi. Päivällisateria on aamiaisen toisinto; illalliseksi on tavallisesti toisenlaista soppaa ja silloin tällöin palanen kalaa. Joskus on

ateriaan lisätty yksi tai pari kananluuta, ja pitkien väliaikojen perästä saattaa japanilainen työlläinen olla tilaisuudessa saamaan hieman lihaakin. Liha Japanissa on kalliimpaa kuin Yhdysvalloissa. Voi ja maito ovat miltei tuntemattomia ravintoaineita japanilaisen työläisen kodissa.

Ne japanilaiset joita tapaa Yhdysvalloissa ovat ystävällisiä, iloisia, loistavia, hyvin ravittuja ja hymyileviä ihmisiä. Mutta kun katselee ennenajojaan loppuunkulutettuja lapsityöläisiä Japanissa ja näkee sen naispuolisten työläisten huolestuneet ja nälkäiset kasvot, niin joutuu utelemaan itseltään: "Miksi on

näiden henkilöiden asuma Japani niin kokonaan toisenlainen kuin se Japani josta me olemme kuulleet niin paljon kerrottavan?"

Keuhkotauti on tänäpäivänä Japanin suurin vihollinen; yli kolmasosa sen asujamistosta on keuhkotaudin uhreja. Japani ei kymmenen vuoden sisällä voi taistella ensiluokkaista valtaa vastaan, ellei siellä tapahdu perinpohjaisia ja jyrkkiä sisäisiä muutoksia. Järjestäytyminen, kahdeksan tunnin työpäivä, kunnolliset palkat, inhimilliset tehdaslait, lapsityön poistaminen ja naisten työn rajottaminen ovat ainoat tekijät jotka voivat Japanin pelastaa.

